

aldeles klart, at der ikke maa indkomme Andet i Tidenden end Indbegrebet af den skrevne Ret, som skal være Retteinoren for Domstolens Afgjørelse. — Ved § 3 vil jeg tillade mig en Bemærkning, som maaskee kan synes at være noget ubetydelig, men som jeg dog troer ikke har saa ganske liden praktisk Betydning; det er nemlig, at Lovene hidtil ere udfomne under en besværlig Form. De blive stadfæstede paa de Dage, da Hans Majestæt holder Statsraad, og selvfølgelig blive da paa disse Dage alle de Love stadfæstede, som indtil den Dag ere blevne gjorte færdige, men Folgen deraf er, som vi Alle vide, at der fra een Dato kan hidrøre 8—10—15, ja en Snees af Love eller lovgivende Anordninger, som alle bære den samme Dato. Dette er ved Anvendelsen af Lovene i høi Grad uhenfigtsmæssigt; man spiller Tid derved, og undertiden afstedkommes der ogsaa ydensfor Juristernes Kreds nogen Forvirring derved. Jeg troer, det vilde være rigtig, at søge at forebygge dette, og det kan forebygges paa en meget simpel Maade, nemlig derved, at Lovene og de lovgivende Anordninger, som komme i Lovtidenden, faae Lovenumere, hvis Række begynder med Aarets Begyndelse og slutter med Aarets Udgang. Noget Saadant er meget vel kjendt i andre Lande, og jeg skal saaledes minde om den kjendte Maade at betegne Lovene paa i England, hvor det rigtignok er Regentens Regjeringsaar, der tages til Udgangspunkt — men det er jo ligegyldigt — og ligeledes i Sverrig, idet i den svenske Forfatningsamling hver Lov eller lovgivende Anordning har Lovnummer. Det vilde være hensigtsmæssigt saaledes at have de forffjellige Love adskille fra hinanden, selv om de udfomme under samme Dato, og jeg troer ogsaa, at det med Hensyn til Studiet af Lovene vilde kunne medføre nogen Sukommelsesbeparelse, om jeg saa maa sige, idet Sukommelsen selvfølgelig knytter sig ulige lettere til et enkelt Numer end til en Combination af Tal og Maaneder. Den Forandring, som disse Bemærkninger, hvis de maatte findes rigtige, ville udføre, vil jo være saare simpel at udføre ved en lille Tilføining til § 3. — Hvad Bestemmelsen om Lovtidendens Forsendelse til Dvrighederne angaaer, er

det allerede bemærket af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at denne Forsendelse selvfølgelig ikke bør skee gennem alle Administrationens Trin, men directe gennem Postvæsenet. Jeg troer imidlertid, at det er ligesaa selvfølgelig, at de Exemplarer af Lovene, som sendes til Dvrighederne, ikke skulle sendes til disse som Personer, der beskæde Dvrighedsposter, men til Dvrighederne som saadanne, altsaa til Retterne eller Myndighederne, saaledes at der ved hver Ret eller Myndighed forbliver et fast Exemplar, som uden Hensyn til Skifte af Personer suppleres og forbliver der. Med dette for Die turde det maaskee være rigtig, at gjøre en lille ubetydelig Forandring i § 7. — Naar der i Lovens § 8 findes den almindelige Bestemmelse, at Loven ikke gjælder for Færverne, vil jeg dog henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om det virkelig skulde være Meningen, at alle dens Bestemmelser skulle være ugjældende for Færverne; det turde dog vel være Meningen, at f. Ex. Lovens § 7 ogsaa skulde gjælde for Færverne. Dette med Hensyn til Hovedsagen, hvormed jeg mener det, som har fremkaldt Loven, og som er dens Opgave, nemlig Lovtidenden. — Hvad nu det Andet angaaer, nemlig Ministerialtidenden, der ikke er en Deel af vort Retsystem, der ikke udføres med Nødvendighed, eller som afløser Noget, der allerede bestaaer, men som er en reen Hensigtsmæssighedsforanstaltning, vil jeg tillade mig at sige, at der i den Retning kan bruges en dobbelt Fremgangsmaade, og man staaer her ganske frit, da Foranstaltningen som sagt kun er en Hensigtsmæssighedsag. Man kan her gaae en dobbelt Vej, nemlig enten den, der i det Væsentlige er foreskrevet ved den gamle Departementstidende, eller den, som er foreskrevet ved det kjendte Mønster, vi have fra Udlandet i le Moniteur; det vil altsaa sige, enten et periodisk Skrift, der ikke er et Dagblad, der ikke indeholder Andet end Regjeringens Meddelelser, og som ikke kan være bestemt for det store Publicum, eller et Dagblad, der er bestemt saavel for Forretningsmænd og Dvrigheder som for det store Publicum, og som forbinder Regjeringens Meddelelser med andre Ting, hvilket i Frankrig kal-